

сового забезпечення сфери охорони здоров'я. Важливим аспектом функціонування ефективного механізму регулювання сфери охорони здоров'я, особливо в умовах реформування, є створення перш за все досконалої правової бази [1].

На державному рівні для запровадження системи медичного страхування пропонуються декілька підходів, які дають можливість залучення страхових компаній та, як окремого виду соціального страхування з відповідною системою управління на тристоронній основі сторонами соціального партнерства, які в свою чергу повинні працювати з державою і докладати зусиль у інформуванні населення про медичне страхування. Україна має багато можливостей та перспектив щодо розвитку системи медичного страхування.

Кожен громадянин України на сьогоднішній день хоче бути захищеним у всіх сферах діяльності і дуже важливо, щоб Україна при запровадженні страхової медицини, нової системи надання медичної допомоги, перейняла світовий досвід та врахувала ті помилки, через які пройшли інші країни. Медичне страхування слід ділити на обов'язкове та добровільне.

Обов'язкове медичне страхування реалізується через програми медичного обслуговування і має особливе значення, оскільки воно є всезагальним, що призводить до зростання сильної та здорової нації, а як наслідок – сильної та ефективної економіки.

Добровільне медичне страхування є ефективним доповненням до системи соціального забезпечення, воно поділяється на індивідуальне – це окремі громадяни, які за власні грошові кошти страхують своє життя та колективне – у якому виступає підприємство, установа, яка укладає договір зі страховиком про страхування своїх працівників або інших фізичних осіб.

Медичне страхування обумовлює обсяг надання медичних послуг та можливість вибору умов отримання медичної допомоги. Добровільне медичне страхування розширює можливості та поліпшує умови надання профілактичної і лікувальної допомоги [3].

Поступове запровадження страхової медицини в Україні дозволить залучити активне надходження позабюджетних коштів, що в свою чергу відрегулює у сфері правильну та якісну роботу, яка призведе до підвищення якості та швидкості надання медичної допомоги.

Джерела та література

1. Бережна Ю. В. Об'єктивна необхідність державного регулювання розвитку сфери охорони здоров'я в Україні. *Соціально-економічний розвиток України та її регіонів: проблеми науки та практики: зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 10–11 трав. 2012 р.)*. Харків, 2012. С. 236–239.
2. Євсєєва О. О. Особливості механізму регулювання розвитку сфери послуг України в умовах глобалізації. *Економічний простір: зб. наук. пр.* Дніпропетровськ: ПДАБА, 2014. № 92. С. 115–125.
3. Хмельницький С. И. Медицинская реформа в Украине. URL: http://hospital_sem@mail.ru (дата звернення: 23.08.2020).

Родіонова І. – студентка

Науковий керівник: к. е. н., доц.

К. Бойченко

Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана

м. Київ, Україна

Підвищення ефективності бізнес-моделі підприємства в умовах інноваційного середовища

В сучасних умовах господарювання активно розширюється безпосереднє використання бізнес-моделей для управління компаніями та будь-якими окремими напрямками їх діяльності. Бізнес-модель на сьогоднішній день перетворює різні інновації в економічну цінність для

всього бізнесу. Вона досить докладно описує, як підприємство забезпечує ефективність свого функціонування шляхом чіткого визначення його місця у всьому ланцюжку створення цінності. Сучасна бізнес-модель часто будується з різних компонентів, які включають стратегічне управління, фінанси, економіку, визначені конкурентні бізнесстратегії, маркетинг, різні стратегії стійкого зростання. Тобто бізнес-модель детально описує, як сучасний бізнес позиціонує себе у всьому ланцюжку створення цінності в рамках своєї визначеної галузі, а також як він планує забезпечувати та підвищувати ефективність своєї діяльності.

Питання розробки різних бізнес-моделей управління підприємством досліджувало багато вчених. Серед них можна виділити М. Брауна, А. Бйорна, М. Робсона, Ф. Уїллаха, М. Ротру, Д. Шука, М. Хаммера, Дж. Чампі, Т. Пітерса, Р. Уотермана, Р. Каплана, Д. Нортон і інших. Серед вітчизняних вчених можна виділити Н. М. Абдікеева, В. Г. Барінова, Т. П. Данько, В. А. Еліферова, М. А. Іванову, С. В. Ільдеменова, Г. Н. Калянова, Г. Б. Клейнера, А. Д. Кисельова, В. В. Репіна, Ю. Ф. Тельнова, С. В. Черемних, П. В. Шингарьова, Г. В. Широкова та ін.

В управлінні компанією в цілому, будь-якими окремими аспектами її діяльності широко застосовується бізнес-моделювання. Воно ґрунтується на описі і побудові відповідних бізнес-моделей і є актуальним безпосередньо для управління активним інноваційним розвитком підприємства. Створення сучасних інноваційних бізнес-моделей – це найважливіший фактор конкуренції на різних сучасних ринках.

Поняття «бізнес-модель» можна розглядати як комбінацію двох понять: «бізнес» – економічна, підприємницька діяльність, спрямована на отримання прибутку; та «модель» – абстрактний опис об'єкта в деякій формі, відмінній від форми його реального існування. Звідси виходить поняття бізнес-моделі як аналітичного інструменту, який дає абстрактний опис економічної, підприємницької діяльності, спрямованої на отримання прибутку, в деякій формі, відмінній від форми його реального існування.

Якщо дивитися ширше, то бізнес-модель – це «концептуальний інструмент для дослідження складного об'єкта (бізнес-системи), що відображає логіку бізнесу» [1].

Прагнення компаній знайти своє місце на ринку пояснюється необхідністю забезпечити собі конкурентну перевагу в умовах економічної нестабільності. Дане завдання ускладнюється тим, що на ринку з'являються нові гравці, що змінюють правила ведення бізнесу, застосовуючи абсолютно нові стратегії і моделі бізнесу, використовуючи інноваційні технології. У цих умовах компаніям доводиться шукати нові способи захисту, що забезпечують гнучкість і стійкість їх моделей бізнесу, що дозволить їм оперативно реагувати на нововведення.

Розглядаючи інноваційний розвиток, потрібно підкреслити його певну опору на досить інтенсивні фактори – інформацію, знання, технології тощо, що дає можливість забезпечити будь-які стратегічні конкурентні переваги, а саме конкурентоспроможність компанії в певному довгостроковому періоді. Доказів не вимагає той певний факт, що такі фактори забезпечують кількісне зростання, а також якісну зміну загального стану організації. В якості інших сутнісних характеристик сучасного інноваційного розвитку організації можна відзначити: цілеспрямованість, системність, неухильність, сприйнятливість до різних змін, наявність певної системи управління [2].

Тобто, бізнес-модель сучасного інноваційного розвитку підприємства завжди повинна відображати те, як інноваційна концепція в результаті буде трансформуватися безпосередньо в економічну цінність для підприємства, споживача, держави, партнерів і засновників. Вона є формалізованим докладним описом способів, принципів, процесів, а також ресурсів, що безпосередньо забезпечують трансформацію. Дана модель в себе повинна включати такі елементи: основні цілі сучасного інноваційного розвитку; певну модель розробки різних стратегій активного інноваційного розвитку; певну модель різних бізнес-напрямків інноваційного розвитку; будь-які ресурси активного інноваційного розвитку; систему різних показників докладної оцінки ефективності всього інноваційного розвитку; певну модель управління різними бізнес-процесами інноваційного розвитку; структуру управління сучасним інноваційним розвитком [3].

Підвищенню ефективності бізнес-моделі сприятиме правильне формування в процесі розробки таких ключових аспектів створення інновації [4]:

- як запропонована підприємством споживча цінність буде вирішувати проблему покупця і якою буде вартість цього рішення для покупця;
- яким може бути сегмент ринку для даної споживчої цінності;
- якою має бути структура ланцюжка створення цінності;
- якою має бути модель отримання доходів і прибутку;
- які конкурентні стратегії підприємство буде використовувати для зміцнення своєї позиції на ринку;
- якою має бути стратегія зростання підприємства у тривалій перспективі.

Успішною буде бізнес-модель, яка базуватиметься на інноваціях. Інноваційна бізнес-модель повинна бути новою не тільки для окремо взятої компанії, але і для ринку в цілому. Це не пропозиція принципово нового товару або послуги, це, скоріше, знаходження нового способу пропозиції.

Прикладів компаній, що успішно застосовують інноваційні бізнес-моделі, досить. До їх числа можна віднести і такі компанії як Southwest, Amazon, FedEx, Wal-Mart, McDonald's, IKEA, Enterprise, eBay, Priceline, Dell Computers, Starbucks, Skype, Groupon тощо [5]. Ці компанії не прагнули до переваги над конкуруючими фірмами на колишніх ринках, а впроваджували інноваційні методи пропозиції аналогічних товарів і послуг.

У сьогоденному висококонкурентному середовищі здатність підприємств до тривалого існування залежить від того, наскільки добре продумані їх бізнес-моделі з точки зору створення споживчої вартості. Однак швидка зміна споживчих потреб вимагає від підприємців постійного поліпшення моделі ведення бізнесу для підтримки лояльності споживачів.

В такому випадку комплексна сучасна бізнес-модель підприємства повинна бути інноваційно-орієнтованою. Досить стійкі успіх і зростання в бізнесі сьогодні залежать, як від великих ідей, так і від уміння створити, постійно вдосконалювати бізнес-модель. Сьогодні інновації часто сфокусовані саме на створенні бізнес-моделі. Дана бізнес-модель перетворює інновації в економічну цінність для бізнесу.

Джерела та література

1. Стрекалова Н. Д. Концепция бизнес-модели: методология системного анализа. *Известия Российского государственного педагогического университета им. А. И. Герцена*. 2009. № 92. С. 96.
2. Голубков Е. П. *Инновационный менеджмент: учеб. пособие*. Москва: НИЦ ИНФРА-М, 2013. 184 с.
3. Руст А. М. Бизнес-модель инновационного развития предприятия. *Вестник Саратовского государственного технического университета*. 2010. № 1. С. 252–257.
4. Котельников В. Модель бизнеса и ее шесть компонентов. URL: http://www.cecsi.ru/coach/business_model.html (дата звернення: 29.09.2020).
5. Безверха О. Бизнес-модель как инструмент создания устойчивых конкурентных преимуществ. *Вестник КазЭУ*. 2013. URL: <http://articlekz.com/article/13843> (дата звернення: 29.09.2020).

Романенко Б. – студент магістратури
Науковий керівник: к. геогр. н., доц.
З. Герасимів
ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут»
м. Бережани, Україна

Інноваційний розвиток сільського господарства

Сільське господарство має важливе значення для України, оскільки забезпечує населення продуктами харчування, впливає на розвиток інших галузей, формує експортний потенціал та